

நந்தவனம் : உங்களைப் பற்றிச் சொல்லுங்களேன்?

திருவள்ளுவர் : வெகு சாதாரணமாகத் தோன்றினாலும் மிக அருமையான கேள்வி. இது என்னை நோக்கி என்னைத் திருப்பும் கேள்வி. நம் ஒவ்வொருவரையும் நோக்கிக் கேட்கப்பட வேண்டிய கேள்வி. பதில் சொல்ல முயற்சிக்கிறேன்.

ம்... என்னைப் பொறியாளன் என்கிறது என்படிப்பு; மேலாளன் என்கிறது என் பணி; கவிஞன் என்கின்றன என் படைப்புகள்; கட்டுரையாளன் என்கின்றன பத்திரிகைகள்; பேச்சாளன் என்கின்றன பட்டிமன்றங்களும் அரட்டை அரங்கமும்; பயிற்சியாளன் என்கின்றன என் பயிற்சி வகுப்புகள்.

மேற்சொன்ன பல்வேறு பாத்திரங்களுக்குள் “என்னை யார்” என நானே தேடிப்பார்த்தால் எனக்கு மட்டுமே பிடிபடும் உண்மை இதுதான். காட்சிகளிலிருந்து; நிகழ்வுகளிலிருந்தும் வாழ்க்கை முழுவதும் தொடர்ந்து கற்றுக் கொண்டே செல்லும் என்னை, நான் ஒரு

பெற்றேன். ஆனால் கவிதை ரசனையும் எழுத்தும் - என் உடனுறை இயல்பாய் இருந்திருக்க வேண்டும். ஏழாம் வகுப்பில் கட்டுரைப் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு வாங்கியதும், பொறியியல் கல்லூரியில் முதலாமாண்டில் அழகப்பர் கல்லூரியின் முருகப்பர் அரங்கமே கிறுகிறுத்துப்போகக் காரணமாக இருந்த “அர்த்தங்கள் புரிவதில்லை” - என்னும் கவிதை வாசிப்பும், அதன் விளைவாக பின்னர், நான் தமிழ்மன்றச் செயலராய் போட்டியின்றித் தேர்வு பெற்றதுமாகிய பல்வேறு நிகழ்வுகளை இன்று நினைத்தாலும் மெய் சிலிர்க்கும் இளைய அனுபவங்களாக ஒளிக்கின்றன. இயல்பான - என் திறமைக்கு அடிப்படைக் காரணமெனப் பார்த்தால்.. என் அப்பாவின் விரிந்த சிந்தனையும், தேவகோட்டை நகரத்தார் பள்ளியின் இலக்கிய மன்றமும், எங்கள் ஊரில் அடிக்கடி நிகழ்ந்த கலை நிகழ்ச்சிகளுமே.

அதன்பிறகு 1982 முதல் 1996 வரை 14 ஆண்டுகள்



எத்தனை குழப்பம் நேர்ந்தாலும் எப்போதும் உண்மையை மறைக்காமல் கூறுகிற மனவலிமை வேண்டும்.

- மகாத்மா காந்தி



மாணவன் என்றே கருதிக் கொள்கிறேன். எப்போதும் மாணவனாகவே இயங்கும் நான் - எனது தனித்தன்மையின் அடிப்படையில் அடுத்த பரிணாமத்தை நோக்கி எப்போதும் நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறேன் வெகு இயல்பாக.

நந்தவனம் : பொறியாளரான நீங்கள் கவிஞராய், எழுத்தாளராய் எப்படி பரிணாமம் எடுத்தீர்கள்?

திருவள்ளுவர் : அன்றைய நிலையில் பொறியியற் படிப்பிற்கிருந்த முக்கியத்துவமும், என் குடும்ப நிலையும், வேலை கிடைக்கும் வாய்ப்பும் கருதியே பொறியியல் கல்வியில் சேர்ந்து கடின உழைப்பால் நல்ல மதிப்பெண்

இந்தியாவின் பல்வேறு அனல்மின் நிலையங்களில் - இயக்குவிக்கும் பொறியாளராகப் பணியாற்றிய காலங்களில் மராட்டிய மக்கள், குஜராத் மக்கள், பஞ்சாப் மக்கள், டெல்லி மக்கள், உத்திரப்பிரதேச மக்கள், ஆந்திரப்பிரதேச மக்கள், கேரள மக்கள், தமிழ் மக்கள் எனப் பல்வேறு மக்களோடும், மொழிகளோடும், கலாச்சாரத்தோடும், பண்பாட்டோடும் பழக நேர்ந்த அனுபவங்களோடு 1996ன் இறுதியில் திருச்சிக்கு வந்தேன். பிறகுதான் என் அனுபவங்களையும், கற்பனைகளையும் தொகுத்து வெளியிட வேண்டும் என்னும் விருப்பம் எழுந்தது.

அதன்படி எனது முதல் கவிதைத்